

Πατρίδα

Πάλε ξυπνάει της άνοιξης τ' αγέρι
στην πλάση μυστικής αγάπης γλύκα,
σαν νυφ' η γη, πόχει άμετρα άνθη προίκα,
λάμπει ενώ σβηέται της αυγής τα' αστέρι.

Πεταλούδες πετούν ταίρι με ταίρι,
εδώ βουίζει μέλισσα, εκεί σφήκα·
τη φύση στην καλή της ώρα εβρήκα,
λαχταρίζει η ζωή σ' όλα τα μέρη.

Κάθε μοσχοβολιά και κάθε χρώμα,
κάθε πουλιού κελάηδημα ξυπνάει
πόθο στα φυλλοκάρδια μου κι ελπίδα

να σου ξαναφιλήσω τ' άγιο χώμα,
να ξαναϊδώ και το δικό σου Μάη,
όμορφή μου, καλή, γλυκειά πατρίδα.